A°. 1835. N°. 42.

ZONDAG DEN 24sten MEI.

JE MAINTIENDRAI

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO den 24 Mei 1835.

(24260) Aboo CAREL WILLEM BOONEN, in qualiteit als Administrateur der Plantadje *Zeezig*, gelegen aan de *Mothreek*, zich bij rekeste aan den Gouverneur Generaal heeft gedresseerd, met verzoek om de Slaaf *Boosra*, van gemelde Plantadje af- en op den naam van RIJGHARD VAN REES Aboo over te schrijven.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle de genen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 20sten dezer, het Nederlandsch Schip *Amsterdam*, Kapt. G. ABRAHAMS Jr., van Amsterdam; hebbende 38 dagen reis.

Idem, de Nd. Am. Brik *Favorite*, Kapt. B. Windsor, laatst van Cayenne; Passagier: den Heer Antonie Meijer.

Idem, de Nd. Am. Brik *Clio*, Kapt. S. Waterhouse, van Portland.

Idem, de Nederlandsche Schoener *Henriette Elisabeth*, Kapt. T. C. Nahlop, van Cajenne; Passagiers: de Heeren Wittering en Farwell.

UITGEKLAARD.

Den 22sten, de Nd. Am. Brik *Planet*, Kapt. J. Lurvey, naar Boston; lading: 170 vaten Matassie.

In Texel gearriveerd: Den 3den April, het Schip *de Zwaan*, Kapt. C. J. van Driesten; — van hier.

Publieke Veilingen.

Ten huize van den Vendumeester M. A. KEIJSER.
Woensdag. 20 Mei 1835.

De 31 koppen Slaven, laatst gewerkt hebbende op de Plantadje *Onverzagt*, zijn verkocht voor de som van *f* 12,285.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 6 April* 1835.)

NEDERLANDEN.

ROTTERDAM, 3 *April*. Van *Koffij* is in den loop dezer week niets aanmerkenswaardig omgezet. De stemming voor het artikel blijft zeer goed. — *Ruwe Suiker*: Gisteren werden circa 400 kann. Java à *f* 30 voor de kondítie en heden 601 v. Surinaamsch à *f* 28½ tot 34½ in publieke veiling, en gedeeltelijk uit de hand verkocht.

AMSTERDAM, 1 *April*. Wij zien met genoegen uit de Advertentie van den Heer en Mw. Gaillard, dat zij met hunne *Isorama* hier zeer veel bezoek vinden. En werkelijk de uitkomsten dezer kunst zijn verbazend; wij hebben stukjes gezien van liefhebbers, die nog nimmer te voren penseel of teekenpen in de hand hebben gehad, en die thans, na de zes lessen van den Heer Gaillard te hebben genoten, schilderstukjes hebben daargesteld, die van eene naar alle regelen der kunst vervaardigde schilderij in olieverw niet te onderscheiden, en niet alleen tot meubelering of geschenken geschikt zijn, maar ook geene verzameling zouden ontsieren.

AMSTERDAM, 4 *April*. Het fregat *de Maas* zal op de reis naar de Westindiën worden begeleid door Zr. Ms. Brik *de Snelheid*, liggende te Vlissingen en gekommandeerd door den Luitenant ter zee der 1ste klasse H. Ferguson.

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 4 *April*. De beraadslagingen over het voorstel van Lord John Russell, betrekkelijk de Iersche kerk, zijn den 30 Maart in het Lagerhuis begonnen, en den volgenden dag voortgezet, doch zonder dat toen daarover eene beslissing is gevallen. Het voorstel, zoodanig als dat thans door den Lord is voorgedragen, strekt om te bepalen, „dat het Huis zich in committé moge vergaderen, ten einde te beraadslagen over de gepastheid van het gebruik maken van een mogelijk overschot van de inkomsten der Iersche kerk voor de opvoeding des volks, zonder daarbij eenig verschil aan godsdienstige geloofsbelijdenis in acht te nemen." Hij heeft de gronden van dit voorstel in eene zeer lange redevoering ontwikkeld, waarin hij bewoerde dat de afscheiding op het stuk der wetgeving tusschen Ierland en Groot-Brittannie niet te voorkomen was, dan door het gehoor geven aan de billijke klagten der Ieren; dat onder hunne grieven te regt de hooge inkomsten der gevestigde kerk aldaar behooren, die naauwelijks 750.000 lidmaten telde en jaarlijks 800.000 ponden sterling (*f* 9,600,000) trok; dat eene besnoeijing dier inkomsten ook in het wel begrepen belang der Protestantsche kerk wenschelijk was, enz. Het groote woord der bezoldiging van de Roomsch-Katholijke geestelijkheid uit het overschot van de inkomsten der Protestantsche kerk, is niet door hem uitgesproken, hoschoon dit denkbeeld blijkbaar achter zijn voorstel schuilt. Hij heeft tevens te kennen gegeven, voornemens te zijn, om bij de aanneming van zijn voorstel, het zoodanig in te rigten, dat hetzelve dadelijk voor den Koning zou komen, zonder eerst door het Huis der Lords te gaan, alwaar het ongetwijfeld zou verworpen worden.

Van de zijde van het Ministerie heeft men het voorstel van lord Russell regtstreeks bestreden. Sir E. Knatchbull heeft hem te gemoet gevoerd, dat het onedel gehandeld was, een voorstel, hetwelk de heilige belangen der godsdienst betrof, enkel te berde te brengen, in de hoop en met het doel, om daardoor het ministerie te doen vallen. Sir James Graham (die tot het ministerie Grey heeft behoord, maar over vraagstukken als het tegenwoordige eensgezind met den minister Peel denkt) heeft in eene redevoering, die door de leden als zeer welsprekend werd geroemd, het onbillijke en onregtvaardige van de voorgestelde verwending van kerkelijk eigendom trachten aan te toonen, en met nadruk bewoerd dat het voorstel geene andere strekking had, dan de vernietiging der Protestantsche kerk in Ierland, en de algeheele zegepraal der Roomsch-Katholijken over die kerk.

Noch Sir Robert Peel, noch Lord Stanley hadden in de beide genomde zittingen het woord gevoerd, en de beraadslagingen kunnen dus gemakkelijk nog twee of meer dagen worden voortgezet, eer het tot eene stemming komt. Men was te London den 1sten April in gespannen verwachting naar den uitslag dier stemming. De tegenstanders van het ministerie nemen de houding aan, als of aan de nederlaag der ministers zelfs niet te twijfelen viel; de vrienden van sir Robert Peel beweren daarentegen dat hij wel zal houden, welke ook de uitslag der stemming moge zijn. Bijna alle de leden van het Lagerhuis bevonden zich te London; maar juist daarom valt het onmogelijk te berekenen, naar welke zijde de evenaar zal overhellen.

(*Partic. Corresp.*) LONDEN, 28 *Maart*. Men heeft hier weder tijdingen uit de Vereenigde Staten ontvangen. Dezelve berigten dat de Fransche Gezant in Noord-Amerika uit Washington te Philadelphia was aangekomen, om alsdaar zich naar Frankrijk in te schepen. Ook wordt nog in dezelfde dagbladen gemeld dat een Amerikaansch fregat, afgezonden om een gedeelte van het Amerikaansche eskader in de Middellandsche Zee af te lossen, tevens bevel heeft bekomen, om, alvorens naar deszelfs bestemming te zeilen, eerst te Havre de beslissing van het Fransche Gouvernement betreffende de Amerikaansche schuldvordering af te wachten; en, bij eene eventuele weigering van die schuldvordering te erkennen, den Amerikaanschen gevolmagtigde aan het Fransche Hof aan boord te nemen.

FRANKRIJK.

PARIJS, 28 *Maart*. De Kommissie belast met het onderzoek des ontwerps betrekkelijk de Amerikaansche schuldvordering, heeft tot de goedkeuring der 25 millioen geopinieerd, doch met ontzegging van de interessen, die, overeenkomstig het ministerieele voorstel, van het tijdstip der teekening des traktaats af aan kanten moeten beginnen te loopen.

PARIJS, 30 *Maart*. Al de dagbladen behelzen het verslag van den Heer Dumon over de Amerikaansche schuldvordering. Oprigtelijk de discussie aangande te openen discussie laat de *Temps* zich volgenderwijze hooren.

Wij zullen thans zien wat deze discussiën aan eenige eenparigheid gedeputeerden ten believen van de, door de boodschap des Presidents Jackson en door de bijvoegingen van zijn medehelper Livingston zoo vermogend aangetaste nationale waardigheid zullen inboezemen. Men heeft echter niets dan welsprekende, maar op zich zelve staande protestatien te verwachten. Wat den uitslag van den twist betreft, deze is aan ons af te wachten. Bij de ministeriele meerderheid bal zich een deel der opposite voegen, die door hare meerderheid voor de Amerikaansche Republiek, haar vertrouwen in de regtmatigheid harer vordering en door hare ridderlijke vereering dan het in deze kwestie door den Generaal Lafayette gehulde gevoelen, eenigermate gesteund.

De *Courrier Français* zegt omtrent naauwelijks bedwongen verontwaardiging het rapport van den Heer Dumon volgenderwijze:

Hoewel de kommissie erkent, dat de onderhandelingen kwalijk zijn gevoerd en dat

de verwikkelingen der tegenwoordige gesteltenis het gevolg zijn van de weglating der reserve, welke het regt der Kamers volstrektelijk moest waarborgen, vindt zij geene uitdrukking van misprijzing tegen hare uitgekozen Ministers. Deze misslag is echter niet zonder gewigt, aangezien de bekrachtiging van het traktaat door den Koning zonder eenige voorwaardelijke clausule, tot voorwendsel van Generaal Jacksons dringende taal en tot uitgangspunt zijner beleedigingen heeft verstrekt. Maar welke berisping, hoe verdiend dezelve ook ware, zoude men van de Heeren Dumon, Rémusat, Croissant, Meynard en Fleury de Chaboulon kunnen verwachten? Het zoude een koddig gezigt wezen, die Heeren eenen toon van strenge regters tegen de Heeren de Broglie en Guizot te zien aannemen! Achten wij ons gelukkig dat het hun niet in den zin is gekomen om eene kleine toevoeging tot de som van 25 millioen, onder de benaming van nationale belooning voor onze bekwame onderhandelaars, voor te slaan.

Na eenige beschouwingen van regt en daadzaak eindigt de *Courrier* aldus:

Wanneer de President Jackson, alvorens de Kamer hier uitspraak hebbe gedaan, dorst verklaren de naleving van het in 1832 bekrachtigde traktaat te zullen vorderen en in geene nieuwe onderhandelingen te treden, schendt hij dan niet blijkbaar Frankrijks regt en legt hij ons niet de verpligting op, om op onze beurt te antwoorden, dat aan de traktaat, hoedanig het tot der schuldvordering ten slotte ook wezen moge, niet anders gevolg kan worden gegeven dan na eene akte van den wil des volks?

De *Constitutionnel* is van oordeel, dat wij den Amerikanen rekenschap hadden behooren af te vragen, wegens hun gedrag als onzijdigen, alvorens hun schadevergoeding toe te kennen voor zaken deze onzijdigheid betreffende.

Het *Journal du Commerce* laat zich omtrent het punt van waardigheid volgenderwijze uit:

Wij zien inderdaad niet, waarom men spreekt van beleedigingen, die nog kunnen plaats hebben, terwijl de boodschap van den President Jackson voor onze oogen ligt; dit is, naar het ons toeschijnt, een stuk dat in geene zeer voegzame bewoordingen is afgemeten, en dat te zeer heeft rondgeklonken, dan dat wij, alvorens iets te betalen, de intrekking daarvan niet zouden eischen. Ons Ministerie denkt echter niet alzoo, het gelóóft dat van den kant des Kongres reeds voldoende vergoeding is geleverd, zoodat de Kamer slechts de gelden hoe eerder hoe beter hebbe te verleenen. Weinig heeft het verschild, dat men onzen geachten Afgevaardigden zelfs den tijd niet liet om het uitgebreide werk der kommissie te onderzoeken, want het Ministerie heeft tegen het voorstel gestemd, om de discussie niet eer dan acht dagen na de ronddeeling van de stukken en het rapport te doen plaats hebben. In dezen staat van zaken vraagt men, daar de Heer de Broglie reeds vooruit zijne wijze van zien heeft verkondigd en ons Gouvernement zich door deszelfs orgaan over het gedrag der Vereenigde Staten te vreden betoont, waartoe het door de kommissie voorgeslagen voorwaardelijke artikel nu kunnen strekken?

Parijs, 1 April. Naar wij vernemen deelt men alle onderhandelingen, die tusschen de verschillende hoven van Europa aangevangen waren ter beëindiging van den burgerkrijg, die in de Noordelijke deelen van Spanje het bloed doet stroomen, laten varen, omdat de kabinetten, die zich daarmede hadden belast, niet overeen zijn kunnen komen nopens de voorwaarden der schikking. Daarenboven waren Don Carlos en de Koningin van Spanje niet te bewegen van hunne regten af te zien. De Pretendent weigerde het Spaansche grondgebied te verlaten en de Minister Martinez de la Rosa verklaarde, dat Don Carlos en diens afstammelingen van al hunne regten op de Spaansche kroon afstand zouden doen. Inmiddels verkrijgt de oorlog in Navarra met iedren dag een meer wreedaardig aanzien, en men begrijpt niet waarom de vreemde Mogendheden aan deze gruwelen door eene krachtdadige tusschenkomst geen einde maken. Het is waar, Generaal Mina heeft versterking bekomen, waardoor zijn leger tot 26 a 30,000 man is aangegroeid; maar ook van hunnen kant hebben de Carlisten allerlei onderstand ontvangen, en de leeningsvoorstellen van de Heeren Jange, Haber en Gower vinden thans te Londen eene gunstiger ontvangst dan tijdens de eerste leening ten behoeve van Don Carlos.

Men kende den uitslag der motie van Lord John Russell nog niet. Men zeide dat de discussie tot Dingsdag was geadjourneerd, maar dat de debatten eene voor Sir R. Peel gunstige wending schenen te nemen. Ook hierdoor moet de klimmende beweging der likwidatie zijn bevorderd.

In Spaansche Fondsen had geen handel plaats. Men verhaalde dat de Carlisten op den 29sten Maart, den jaardag van Don Carlos, een *coup de main* zouden ondernemen.

DUITSCHLAND.

De *Augsb. Allg. Zeitung* bevat eenen brief uit Konstantinopel dd: 8 Maart, hoofdzakelijk het volgende behelzende:

Alles heeft hier thans een gustiger aanzien; Mehemed-Ali heeft zijne schatting betaald; de Engelsche vloot zal spoedig, op bevel van Lord Ponsonby, wederom van Vurla vertrekken, en echter is de anders zoo vrolijke en welgemoede Sultan thans bijna nimmer opgeruimd, hoewel niemand stellig weet waarom. Sommige beweren, dat de berigten uit Londen niet gunstig luiden, en dat men bij het Tory-Ministerie meer verloren dan gewonnen meent te hebben. Anderen gelooven, dat men zich te Parijs meer dan immer geneigd toont, Mehemed-Ali te begunstigen en hem reeds veelerlei ondersteuning beloofd heeft. Welke van deze twee opgaven de ware is, is moeijelijk te beslissen; misschien werken beide op het gemoed des Sultans. Als zeker wordt echter gemeld, dat een bode naar den Turkschen Gevolmagtigde te Parijs is gezonden, om hem het bevel over te brengen, onverwijld zijnen post te verlaten. Deze maatregel heeft hier veel opzien gebaard en zal ook te Parijs indruk maken; want de terugroeping van dezen Gezant, die op aandringen van den Admiraal Roussin naar Parijs was gezonden, kan de Admiraal misgaders aan zijn Hof niet aangenaam zijn. Er hebben eenige bevorderingen bij het Turksche leger plaats gehad. Men zegt dat de Sultan in de aanstaande maand een groot legerkamp in de nabijheid der hoofdstad wil doen oprigten. De werkzaamheden in het arsenaal worden onafgebroken voortgezet.

—Men schrijft uit Mentz, dd. 24 Maart:

Er is thans voor de Assises dezer stad aanhangig eene aanklagte tegen twee vrouwen, wegens feiten, waarvan in ijselijkheid de jaarboeken der Duitsche kriminele regtspleging geen voorbeeld opleveren. Margaretha Jäger, laatstelijk dienstmaagd bij hare medeaangeklaagde, is beschuldigd van *acht personen, hare naaste bloedverwanten, door vergif van het leven te hebben beroofd*; terwijl Sibilla Renter door haar zoude verleid zijn geworden, haren echtgenoot te vergiftigen en deze misdaad ook werkelijk zoude hebben gepleegd. Volgens de akte van beschuldiging had de eerste aangeklaagde in Mei 1825 haren oom, in Junij 1826 hare 68jarige moeder, in December 1830 haren 70jarigen vader, in Augustus 1831 haren echtgenoot, in December van hetzelfde jaar hare drie kinderen en eindelijk in Augustus 1833, te gelijk met de tweede beschuldigde, den echtgenoot van laatstgenoemden om het leven gebragt, en dit alles met zoo veel behendigheid, dat bij de zeven snel elkander opvolgende sterfgevallen, niemand aan moord dacht, en waarschijnlijk niets van al deze ijselijkheden aan den dag zoude zijn gekomen, indien niet de beschuldigde tolve, door een spook, dat zij in lucht door angst ontstelde verbeelding gezien had te zien, tot de bekentenis hunner gruweldaden gekomen ware.

Van den 27sten Maart tot den ons des morgens wordt voorts het volgende gemeld:

Zoo even heeft de Jury de raadzaal verlaten; op 6 van de 8 kwestien heeft zij over Margaretha Jäger het »schuldig" uitgesproken, Margaretha Jäger en Katharina Renter worden derhalve tot de doodstraf veroordeeld. Margaretha Jäger moet als oudermoordster bovendien in haar hemd, blootvoets, met eenen zwarten sluijer overdekt, op het schavot ten toon gesteld worden, terwijl door eenen deurwaarder het vonnis den volke wordt afgelezen; daarop zal haar de regterhand afgehouwen en zij terstond ter dood gebragt worden.

— In de *Basler Zeitung* leest men als volgt: De *Schwabischer Merkur* laat zich, in ernst of jok, dit niet men niet zoo regt, uit Brussel dd. 13 Maart schrijven: »België's strijdlustige jongelingschap houdt zich levendig bezig met de Zwitsersche zaken, en is bereid zich tot een vrijkorps te vormen, indien er werkelijk tegen Zwitserland een vijandelijke aanval mogt worden ondernomen."

Over de gewone landwegen door Frankrijk en Duitschland zullen wij wel die Belgen-helden niet te verwachten hebben; wellig meenen zij met hunne windmakerij de lucht te doorkliven. Deze Belgische kameraden ontbraken er nog aan om het bespottelijke onzer radikale donquichots te voltooijen.

De overledene Graaf *Araktschejew*, (stichter der militaire kolonien in Rusland) heeft bij zijn testament eene som van vijftig duizend roebels bankgeld bepaald, om te dienen als prijs voor den russischen schrijver, welke honderd jaren na de dood van *Alexander I*, dat is in 1925, in de russische taal zal hebben opgesteld, de volledigste best geschrevene en echtste levensbeschrijving van dezen Keizer. Het eerste letterkundig literaire ligchaam des rijks zal tusschen de mededingers beslissen. In den loop des twee en tachtigste jaars, na den dood van *Alexander*, dat is in 1907, zal de akademie der wetenschappen aan het publiek herinneren, dat het tijdstip der mededinging nadert, en de prijs zal in 1925 worden toegewezen. De schrijver van het bekroonde werk zal drie vierde der hoofdsom ontvangen, en een vierde blijft ter beschikking der akademie, en zal door dezelve worden aangewend tot het drukken des werks, waarvan 10,000 exemplaren tot lage prijzen zullen moeten worden verkocht. De opbrengst der verkoop is bestemd om van hetzelve overzettingen te laten maken.

De hoofdsom is uitgezet tegen 4 ten 100 er zal in 1925 de som van 1,918,960 roebels bedragen, zoo dat het gedeelte dat den schrijver des bekroonde werks zal ontvangen 1,439,220 zal zijn, dit is zonder twijfel de hoogste prijs welke immer een schrijver ontving.

ADVERTISSEMENTEN.

De persoon van S. TOKKERS, voormaals Marinier aanboord van Z. M. Korvet *Hippomenes*, wordt bij dezen opgeroepen om zich te aanteekenen ten bureele van den ondergeteekenden, ter ontvangst der hem nog kompeteerende *Soldij*.

Paramaribo den 23 *Mei* 1835.

De Administrateur van Financiën,
CH. LEERS.

G. J. LUGARD & Co.

(24279) Hebben ontvangen per Kapitein ABRAHAMS, en bieden voor civiele prijzen te koop aan:

Aardappelen, Boter, Z. M. en Koningne Kazen, Saucijs de Bologne, gerookte Ossentongen, Rookvleesch, Ribbestukken, Hammen, rook- en pekel Spek, Worst, Saucijsjes, Rolpens, Wortelen, en meer andere Goederen.

Paramaribo den 22 *Mei* 1835.

Te PARAMARIBO, by J. J. ENGELBRECHT,